

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2010

Julkaistu Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2010

N:o 1099—1102

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1099	Laki rikoslain 2 c luvun muuttamisesta	3457
1100	Valtioneuvoston asetus traktoreiden, niiden perävaunujen ja traktoreilla vedettävien vaihdettavissa olevien laitteiden EY-tyyppihyväksynnästä	3460
1101	Valtioneuvoston asetus työvälineiden turvallisesta käytöstä ja tarkastamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	3469
1102	Valtioneuvoston asetus henkilönostoista nosturilla ja haarukkatrukilla annetun valtioneuvoston päätöksen kumoamisesta	3472

N:o 1099

Laki

rikoslain 2 c luvun muuttamisesta

Annettu Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rikoslain (39/1889) 2 c luvun 4 §, 5 §:n 2 momentti, 7 ja 10 § sekä 12 §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 2 c luvun 4, 7 ja 10 § sekä 12 §:n 2 momentti laissa 780/2005 ja 5 §:n 2 momentti laissa 1451/2007, sekä
lisätään 2 c lukuun uusi 10 a § seuraavasti:

2 c luku

5 §

Vankeudesta

Ehdonalaisen vapauttamisen määritelmä ja määräytyminen

4 §

Vankeusrangaistusten yhteenlaskeminen

Jos tuomitun on samalla kertaa suoritettava useita määräaikaisia vankeusrangaistuksia, joista ei muodosteta yhteistä vankeusrangaistusta, ne on vankilassa laskettava yhteen.

Elinkautinen vankeusrangaistus käsittää ne vankeusrangaistukset, sakon muutorangastukset ja arestirangaistukset, jotka pannaan täytäntöön samalla kertaa elinkautisen vankeusrangaistuksen kanssa.

Määräaikaista vankeusrangaistusta suoritettava päästetään ehdonalaiseseen vapauteen, jollei 9 §:stä muuta johdu, kun hän on suorittanut rangaistuksestaan kaksi kolmasosaa tai kahtakymmentäyhtä vuotta nuorempana tehdyn rikoksen perusteella tuomitusta rangaistuksesta puolet. Vanki, joka rikosta edeltäneiden kolmen vuoden aikana ei ole suorittanut vankeusrangaistusta vankilassa, päästetään ehdonalaiseseen vapauteen, kun rangaistuksesta on suoritettu puolet tai kahtakymmentäyhtä

vuotta nuorempana tehdyn rikoksen perusteella tuomitusta rangaistuksesta yksi kolmasosa. Viimeksi mainittujen määräosien soveltamista ei estä se, että henkilö on rikosta edeltäneiden kolmen vuoden aikana suorittanut vankilassa sakon muunto-rangaistusta tai rangaistusta siviilipalveluslain (1446/2007) 74 §:ssä tarkoitetusta siviilipalveluksesta kieltäytymisestä, 75 §:ssä tarkoitetusta siviilipalvelusrikoksesta, 76 §:ssä tarkoitetusta siviilipalveluksesta kieltäytymisestä ylimääräisen palveluksen tai liikekannallepanon aikana tai 77 §:ssä tarkoitetusta siviilipalvelusrikoksesta ylimääräisen palveluksen tai liikekannallepanon aikana taikka asevelvollisuuslain (1438/2007) 118 §:ssä tarkoitetusta asevelvollisuudesta kieltäytymisestä, 120 §:ssä tarkoitetusta poissaolosta kutsunnasta liikekannallepanon aikana, 122 §:ssä tarkoitetusta palveluksen välttämisestä tai 123 §:ssä tarkoitetusta palveluksen välttämisestä liikekannallepanon aikana. Määräosaa laskettaessa päivän osaa ei oteta huomioon. Tämän lain 6 luvun 13 §:n mukainen vapaudenmenetyisaika vähennetään edellä mainituista määräosista ja tämän luvun 12 §:n 1 momentissa tarkoitettua määräosasta.

7 §

Ehdonalainen vapauttaminen samalla kertaa täytäntöön pantavista määräaikaisista vankeusrangaistuksista

Samalla kertaa täytäntöön pantavia määräaikaisia vankeusrangaistuksia suorittava vanki päästetään ehdonalaiseen vapauteen, kun hän on suorittanut rangaistuksesta ajan, joka saadaan laskemalla yhteen kustakin rangaistuksesta suoritettava aika siihen vaikuttavan 5 §:n 2 momentissa, 11 §:n 1 momentissa tai 12 §:n 1 momentissa tarkoitetun määräosan mukaan. Määräosia yhteen laskettaessa päivän osia ei oteta huomioon.

Samalla kertaa täytäntöön pantavia määräaikaisia vankeusrangaistuksia suorittava vanki on päästettävä ehdonalaiseen vapauteen viimeistään, kun rangaistuksia on suoritettu yhteensä enintään 15 vuotta. Kuitenkin, jos samalla kertaa täytäntöön pantavista määräaikaisista vankeusrangaistuksista yksikin

on 11 §:n nojalla määrätty suoritettavaksi kokonaan, vanki on päästettävä ehdonalaiseen vapauteen viimeistään, kun rangaistuksia on suoritettu yhteensä enintään 20 vuotta. Enimmäisaikaa laskettaessa otetaan huomioon rangaistuksiin sisältyvät 6 luvun 13 §:n mukaiset vähennykset.

Jos määräaikaista vankeusrangaistusta suorittava vanki tai tutkintavanki syöllistyy 11 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuun rikokseen, tuomioistuimien voi syyttäjän vaatimuksesta määrätä, ettei tuomitavaan rangaistukseen sovelleta tämän pykälän 2 momentin säännöksiä rangaistuksista suoritettavista enimmäisajoista.

10 §

Ehdonalainen vapauttaminen elinkautisesta vankeudesta

Elinkautiseen vankeuteen tuomittu voidaan päästää ehdonalaiseen vapauteen aikaisintaan, kun vankilassaoloaikaa on kertynyt kaksitoista vuotta. Kahtakymmentäyhtä vuotta nuorempana tehdystä rikoksesta elinkautiseen vankeuteen tuomittu vanki voidaan päästää ehdonalaiseen vapauteen aikaisintaan, kun vankilassaoloaikaa on kertynyt kymmenen vuotta.

Harkittaessa kysymystä ehdonalaisesta vapauttamisesta kiinnitetään huomiota elinkautiseen vankeusrangaistukseen johtaneen rikoksen tai rikosten laatuun, muihin rangaistuksiin, jotka elinkautinen vankeusrangaistus käsittää tai jotka on suoritettu 10 a §:ssä tarkoitettuna vankilassaoloaikana, tuomitun muuhun mahdolliseen myöhempään rikollisuuteen sekä 9 §:n 2 momentissa tarkoitettuihin seikkoihin. Vapauttamisharkinnassa tulee ottaa huomioon vankeuslain 4 luvun 6 §:ssä tarkoitetun rangaistusajan suunnitelman toteutuminen ja vankila-aikainen käyttäytyminen muutenkin.

Ennen kuin elinkautiseen vankeuteen tuomittu päästetään ehdonalaiseen vapauteen, hänet voidaan määrätä valvottuun koevapauteen. Jos Rikosseuraamuslaitos katsoo, että ennen ehdonalaista vapauttamista ilmoitulle rikoksen vuoksi 2 momentissa tarkoitettua vapauttamista on harkittava uudelleen, sen on saatettava asia Helsingin hovioikeuden uu-

delleen käsiteltäväksi. Samoin on meneteltävä 8 §:n 4 momentissa ja vankeuslain 3 luvun 7 §:ssä tarkoitetuissa rangaistusajaksi lukemista koskeissa asioissa.

Asian käsittelystä Helsingin hovioikeudessa säädetään pitkäaikaisvankien vapauttamismenettelystä annetussa laissa (781/2005).

10 a §

Elinkautisvangin vankilassaoloajan laskeminen

Elinkautista rangaistusta suorittavan vangin vankilassaoloajaksi luetaan rangaistus-aika sekä aika, jonka vanki on ollut pidätettynä, vangittuna tai muuten vapautensa menettäneenä elinkautiseen vankeusrangaistukseen johtaneen rikoksen vuoksi ennen rangaistuksen suorittamisen aloittamista.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu vapaudenmenetysaika luetaan vankilassaoloajaksi, vaikka samalla on suoritettu määräaikaista vankeusrangaistusta, sakon muuntorangaistusta tai -arestirangaistusta.

Jos elinkautinen vankeusrangaistus käsittää muita vankeusrangaistuksia, vankilassaoloaikaan ei lueta näistä rangaistuksista 6 luvun 13 §:n nojalla tehtyjä vähennyksiä, jotka kohdistuvat aikaan ennen 1 momentissa tarkoitettua vapaudenmenetyksen alkua.

Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

12 §

Uusi käsittely tuomioistuimessa

Ennen ehdonalaista vapauttamista vanki voidaan määrätä valvottuun koevapauteen. Jos Rikosseuraamuslaitos katsoo, että ennen ehdonalaista vapauttamista ilmitulleen rikoksen vuoksi 1 momentissa tarkoitettua vapauttamista on harkittava uudelleen, sen on saatettava asia Helsingin hovioikeuden uudelleen käsiteltäväksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2011.

Tämän lain 2 c luvun 7 §:n 2 ja 3 momenttia sovelletaan tapauksiin, joissa kaikki täytäntöön pantavat vankeusrangaistukset on tuomittu rikoksista, jotka on tehty tämän lain tultua voimaan. Muihin tapauksiin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Tällöin, jos yhteenlaskettaviin määräaikaisiin vankeusrangaistuksiin sovelletaan eri määräosia, kohdennetaan 20 vuoden enimmäisajan ylittävän osan vähennys siihen rangaistukseen, joka johtaa rangaistuksia yhteen laskettaessa lievimpään lopputulokseen.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Oikeusministeri *Tuija Brax*

Valtioneuvoston asetus**traktoreiden, niiden perävaunujen ja traktoreilla vedettävien vaihdettavissa olevien laitteiden EY-tyyppihyväksynnästä**

Annettu Helsingissä 2 päivänä joulukuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä, säädetään eräiden teknisten laitteiden vaatimustenmukaisuudesta annetun lain (1016/2004) 5 §:n 2 momentin sekä ajoneuvolain (1090/2002) 38 §:n 2 momentin ja 40 §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin niistä ajoneuvolain 40 §:n 1 momentti on laissa 226/2009:

neuvoston direktiivi 76/115/ETY (31976L0115); EYVL N:o L 024, 30.1.1976, s. 6
neuvoston direktiivi 76/432/ETY (31976L0432); EYVL N:o L 122, 8.5.1976, s. 1
neuvoston direktiivi 76/763/ETY (31976L0763); EYVL N:o L 262, 27.9.1976, s. 135
neuvoston direktiivi 78/764/ETY (31978L0764); EYVL N:o L 255, 18.9.1978, s. 1
komission direktiivi 79/1073/ETY (31979L1073); EYVL N:o L 331, 27.12.1979, s. 20
neuvoston direktiivi 80/720/ETY (31980L0720); EYVL N:o L 194, 28.7.1980, s. 1
neuvoston direktiivi 81/575/ETY (31981L0575); EYVL N:o L 209, 29.7.1981, s. 30
komission direktiivi 82/318/ETY (31982L0318); EYVL N:o L 139, 19.5.1982, s. 9
neuvoston direktiivi 82/890/ETY (31982L0890); EYVL N:o L 378, 31.12.1982, s. 45
komission direktiivi 82/953/ETY (31982L0953); EYVL N:o L 386, 31.12.1982, s. 31
komission direktiivi 83/190/ETY (31983L0190); EYVL N:o L 109, 26.4.1983, s. 13
neuvoston direktiivi 86/297/ETY (31986L0297); EYVL N:o L 186, 8.7.1986, s. 19
neuvoston direktiivi 86/298/ETY (31986L0298); EYVL N:o L 186, 8.7.1986, s. 26
neuvoston direktiivi 86/415/ETY (31986L0415); EYVL N:o L 240, 26.8.1986, s. 1
neuvoston direktiivi 87/354/ETY (31987L0354); EYVL N:o L 192, 11.7.1987, s. 43
neuvoston direktiivi 87/402/ETY (31987L0402); EYVL N:o L 220, 8.8.1987, s. 1
komission direktiivi 88/410/ETY (31988L0410); EYVL N:o L 200, 26.7.1988, s. 27
komission direktiivi 88/411/ETY (31988L0411); EYVL N:o L 200, 26.7.1988, s. 30
komission direktiivi 88/412/ETY (31988L0412); EYVL N:o L 200, 26.7.1988, s. 31
komission direktiivi 88/413/ETY (31988L0413); EYVL N:o L 200, 26.7.1988, s. 32
komission direktiivi 88/414/ETY (31988L0414); EYVL N:o L 200, 26.7.1988, s. 34
komission direktiivi 88/465/ETY (31988L0465); EYVL N:o L 228, 17.8.1988, s. 31
neuvoston direktiivi 89/173/ETY I, II 1-2, III, IV, V, VI (31989L0173); EYVL N:o L 067, 10.3.1989, s.1
neuvoston direktiivi 89/680/ETY (31989L0680); EYVL N:o L 398, 30.12.1989, s. 26
neuvoston direktiivi 89/681/ETY (31989L0681); EYVL N:o L 398, 30.12.1989, s. 27
neuvoston direktiivi 89/682/ETY (31989L0682); EYVL N:o L 398, 30.12.1989, s. 29
komission direktiivi 90/629/ETY (31990L0629); EYVL N:o L 341, 6.12.1990, s. 14
komission direktiivi 96/38/EY (31996L0038); EYVL N:o L 187, 26.7.1996, s. 95
komission direktiivi 96/63/EY (31996L0063); EYVL N:o L 253, 10.5.1996, s. 13
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/54/EY (31997L0054); EYVL N:o L 277, 10.10.1997, s. 24
komission direktiivi 98/38/EY (31998L0038); EYVL N:o L 170, 16.6.1998, s. 13
komission direktiivi 98/39/EY (31998L0039); EYVL N:o L 170, 16.6.1998, s. 15
komission direktiivi 98/40/EY (31998L0040); EYVL N:o L 171, 17.6.1998, s. 28
komission direktiivi 98/89/EY (31998L0089); EYVL N:o L 322, 1.12.1998, s. 40
komission direktiivi 1999/40/EY (31999L0040); EYVL N:o L 124, 18.5.1999, s. 11
komission direktiivi 1999/55/EY (31999L0055); EYVL N:o L 146, 11.6.1999, s. 28
komission direktiivi 1999/56/EY (31999L0056); EYVL N:o L 146, 11.6.1999, s. 31
komission direktiivi 1999/57/EY (31999L0057); EYVL N:o L 148, 15.6.1999, s. 35
komission direktiivi 1999/58/EY (31999L0058); EYVL N:o L 148, 15.6.1999, s. 37
neuvoston direktiivi 1999/86/EY (31999L0086); EYVL N:o L 297, 18.11.1999, s. 22
komission direktiivi 2000/1/EY (32000L0001); EYVL N:o L 021, 26.1.2000, s. 16
komission direktiivi 2000/2/EY (32000L0002); EYVL N:o L 021, 26.1.2000, s. 23

komission direktiivi 2000/19/EY (32000L0019); EYVL N:o L 094, 14.4.2000, s. 31
 komission direktiivi 2000/22/EY (32000L0022); EYVL N:o L 107, 4.5.2000, s. 26
 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/25/EY (32000L0025); EYVL N:o L 173, 12.7.2000, s. 1
 komission päätös 2000/63/EY (32000D0063); EYVL N:o L 022, 27.1.2000, s. 66
 komission direktiivi 2001/3/EY (32001L0003); EYVL N:o L 028, 30.1.2001, s. 1
 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/37/EY (32003L0037); EYVL N:o L 171, 9.7.2003, s. 1
 neuvoston direktiivi 2004/66/EY (32004L0066); EYVL N:o L 168, 1.5.2004, s. 35
 komission direktiivi 2005/13/EY (32005L0013); EYVL N:o L 055, 1.3.2005, s. 35
 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/41/EY (32005L0041); EUVL N:o L 255, 30.9.2005, s. 149
 komission direktiivi 2005/67/EY (32005L0067); EYVL N:o L 273, 19.10.2005, s. 17
 komission direktiivi 2006/26/EY (32006L0026); EUVL N:o L 65, 7.3.2006, s. 22
 neuvoston direktiivi 2006/96/EY (32006L0096); EUVL N:o L 363, 20.12.2006, s. 81
 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/2/EY (32008L0002); EUVL N:o L 24, 29.1.2008, s. 30
 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/57/EY (32009L0057); EUVL 261, 3.10.2009, s. 1
 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/58/EY (32009L0058); EUVL 198, 30.7.2009, s. 4
 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/59/EY (32009L0059); EUVL 198, 30.7.2009, s. 9
 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/60/EY (32009L0060); EUVL 198, 30.7.2009, s. 15
 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/61/EY (32009L0061); EUVL 203, 5.8.2009, s. 19
 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/63/EY (32009L0063); EUVL 214, 19.8.2009, s. 23
 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/64/EY (32009L0064); EUVL 216, 20.8.2009, s. 1
 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/66/EY (32009L0066); EUVL 201, 1.8.2009, s. 11
 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/68/EY (32009L0068); EUVL 203, 5.8.2009, s. 52
 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/75/EY (32009L0075); EUVL 261, 3.10.2009, s. 40
 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/76/EY (32009L0076); EUVL 201, 1.8.2009, s. 18
 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/144/EY (32009L0144); EUVL 27, 30.1.2010, s. 33
 komission direktiivi 2010/22/EU (32010L0022); EUVL 91, 10.4.2010, s. 1
 komission direktiivi 2010/52/EU (32010L0052); EUVL 213, 13.8.2010, s. 37

1 §

Sovelтамисala

Tätä asetusta sovelletaan yhdessä tai useammassa vaiheessa valmistettujen maa- ja metsätaloudessa käytettäväksi tarkoitettujen traktoreiden, perävaunujen tai vedettävien vaihdettavissa olevien laitteiden EY-tyyppihyväksyntään, jos niiden suurin rakenteellinen nopeus on vähintään kuusi kilometriä tunnissa. Lisäksi asetusta sovelletaan edellä mainittuihin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden EY-tyyppihyväksyntään.

Tätä asetusta sovelletaan myös keskenkäisten ja valmistuneiden ajoneuvojen monivaiheiseen EY-tyyppihyväksyntään.

Asetusta ei kuitenkaan sovelleta vaihdettavissa oleviin laitteisiin, jotka ovat täysin irti maasta tiekuljetuksen aikana eikä sellaisiin ajoneuvolain (1090/2002) 14 §:n 3 momentin 4 kohdassa tarkoitettuihin liikennetraktoreihin, jotka ovat kansallisesti tyyppihyväksyttyjä.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *tyyppihyväksyntädirektiivillä* maatalous- tai metsätraktoreiden, niiden perävaunujen ja vedettävien vaihdettavissa olevien koneiden ja näihin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden tyyppihyväksynnästä sekä direktiivin 74/150/ETY kumoamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2003/37/EY;

2) *erityisdirektiivillä* tämän asetuksen liitteessä mainittua direktiiviä;

3) *EY-tyyppihyväksynnällä* menettelyä, jossa jokin Euroopan talousalueeseen kuuluva valtio (*ETA-valtio*) varmentaa, että ajoneuvotyyppi täyttää tyyppihyväksyntädirektiivin mukaiset tekniset vaatimukset taikka järjestelmä, osa tai erillinen tekninen yksikkö täyttää erityisdirektiivin mukaiset tekniset vaatimukset;

4) *monivaiheisella EY-tyyppihyväksynnällä*

menettelyä, jolla yksi tai useampi ETA-valtio varmentaa, että valmistusvaiheesta riippuen keskeneräinen tai valmistunut ajoneuvotyyppi täyttää tyyppi hyväksyntädirektiivin mukaiset tekniset vaatimukset;

5) *ajoneuvolla* maa- ja metsätaloudessa käytettäväksi tarkoitettua valmista, keskeneräistä tai valmistunutta traktoria, perävaunua tai vedettävää vaihdettavissa olevaa laitetta;

6) *ajoneuvoluokalla* sellaisten ajoneuvojen ryhmää, johon kuuluvilla ajoneuvoilla on samat suunnitteluominaisuudet;

7) *ajoneuvotyyppillä* samaan ajoneuvoluokkaan kuuluvia ajoneuvoja, joiden tyyppi hyväksyntädirektiivin liitteen II A luvussa tarkoitettujen olennaisien tekijöiden ovat samanlaisia; ajoneuvotyyppiin voi sisältyä erilaisia liitteen II A luvussa lueteltuja vaihtoehtoja ja muunnoksia;

8) *traktorilla* ajoneuvolain 14 §:ssä tarkoitettua ajoneuvoa;

9) *perävaunulla* maa- ja metsätaloustyöhön tarkoitettua hinattavaa ajoneuvoa, joka on pääasiallisesti tarkoitettu kuormien kuljettamiseen ja suunniteltu traktorilla vedettäväksi maa- ja metsätalouden harjoittamisen yhteydessä;

10) *vedettävällä vaihdettavissa olevalla laitteella* maa- ja metsätaloustyöhön tarkoitettua hinattavaa ajoneuvoa, joka on suunniteltu traktorilla vedettäväksi ja joka muuttaa traktorin tehtävän tai lisää siihen uuden toiminnon;

11) *perusajoneuvolla* keskeneräistä ajoneuvoa, jonka tunnusnumero säilyy samana monivaiheisen EY-tyyppi hyväksyntämenettelyn kaikissa vaiheissa;

12) *keskeneräisellä ajoneuvolla* ajoneuvoa, jonka valmistuksessa tarvitaan vielä vähintään yksi vaihe, jotta ajoneuvo täyttäisi tyyppi hyväksyntädirektiivissä säädetyt vaatimukset;

13) *valmistuneella ajoneuvolla* ajoneuvoa, joka on hyväksytty monivaiheisella EY-tyyppi hyväksyntämenettelyllä ja joka täyttää tyyppi hyväksyntädirektiivin vaatimukset;

14) *järjestelmällä* laitteistoa, joka on olennainen osa ajoneuvoa ja joka ei ole yleensä irrotettavissa erilliseksi osaksi;

15) *osalla* ajoneuvon osaksi tarkoitettua

laitetta, joka voidaan irrottaa ajoneuvosta tai asentaa siihen ja joka voidaan tyyppi hyväksyä erikseen;

16) *erillisellä teknisellä yksiköllä* ajoneuvon osaksi tarkoitettua laitetta, joka liittyy tiettyyn ajoneuvotyyppiin ja joka voidaan tyyppi hyväksyä erikseen tai osana kyseistä ajoneuvotyyppiä;

17) *vaatimusten mukaisuustodistuksella* tyyppi hyväksyntädirektiivin liitteen III mukaista asiakirjaa, jonka valmistaja antaa todistaakseen, että tämän asetuksen mukaisesti hyväksytty ajoneuvo on tuotantohetkellä kaikkien sovellettavien säännösten mukainen, ja jossa todetaan, että ajoneuvo voidaan rekisteröidä tai ottaa käyttöön kaikissa jäsenvaltioissa ilman lisätarkastuksia;

18) *valmistajalla* sitä, joka vastaa tyyppi hyväksyntäviranomaisille kaikista tyyppi hyväksyntämenettelyn tekijöistä sekä tuotannon vaatimusten mukaisuudesta; valmistajan ei tarvitse osallistua ajoneuvon, järjestelmän, osan tai erillisen teknisen yksikön kaikkiin valmistusvaiheisiin;

Edellä 1 momentin 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuun järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden EY-tyyppi hyväksyntään rinnastetaan moottoriajoneuvojen varusteiden ja osien hyväksymisehtojen yhdenmukaistamista ja hyväksymisten vastavuoroista tunnustamista koskevan sopimuksen (SopS 70/1976) mukaisten E-sääntöjen sekä Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) standardoitujen testiohjeiden nojalla suoritettujen tyyppi hyväksyntämenettelyjen siten kuin tyyppi hyväksyntädirektiivissä säädetään.

3 §

EY-tyyppi hyväksynnän hakeminen ajoneuvoille

Valmistajan on toimitettava EY-tyyppi hyväksyntähakemus jonkin ETA-valtion tyyppi hyväksyntäviranomaiselle. Suomessa hakemus toimitetaan Liikenteen turvallisuusvirastolle. Hakemukseen on liitettävä valmistusasiakirjat, jotka sisältävät tyyppi hyväksyntädirektiivin liitteessä I vaaditut tiedot. Asiakirjat on annettava tyyppi hyväksyntäviranomaisen käyttöön EY-tyyppi hyväksynnän

myöntämis- tai epäämispäivään asti. Samaa ajoneuvoa koskevaa hakemusta ei saa toimittaa useamman kuin yhden ETA-valtion tyyppi hyväksyntäviranomaiselle.

4 §

Hyväksyttävät ajoneuvotyypit

Liikenteen turvallisuusviraston on myönnettävä, jollei 10 §:n 1 momentista muuta johdu, EY-tyyppi hyväksyntä ajoneuville, jos se:

1) on tyyppi hyväksyntädirektiivin liitteen I A mallin mukaisella ilmoituslomakkeella annettujen tietojen mukainen; ja

2) täyttää erityisdirektiiveissä säädetyt tekniset vaatimukset.

Erityisdirektiiveissä säädetyt tekniset vaatimukset tarkastetaan ajoneuvolain 47 §:n mukaisesti nimetyssä tutkimuslaitoksessa.

5 §

Monivaiheinen tyyppi hyväksyntä

Valmistajan on ensimmäisessä hyväksyntävaiheessa toimitettava EY-tyyppi hyväksyntähakemus jonkin ETA-valtion tyyppi hyväksyntäviranomaiselle. Suomessa hakemus toimitetaan Liikenteen turvallisuusvirastolle. Hakemuksen liitteenä on toimitettava ne valmistusasiakirjojen osat ja EY-tyyppi hyväksyntätodistukset, jotka vastaavat ajoneuvon valmistusvaihetta hakemushetkellä.

Valmistajan on toisessa tai sitä seuraavissa hyväksyntävaiheissa toimitettava ne valmistusasiakirjojen osat ja EY-tyyppi hyväksyntätodistukset, jotka vastaavat ajoneuvon valmistusvaihetta hakemushetkellä, sekä yksi kappale edellisessä valmistusvaiheessa myönnetystä keskeneräisen ajoneuvon EY-tyyppi hyväksyntätodistuksesta. Lisäksi valmistajan on toimitettava yksityiskohtainen luettelo keskeneräiseen ajoneuvoon tehdyistä muutoksista ja lisäyksistä.

6 §

Monivaiheisesti hyväksyttävät ajoneuvot

Liikenteen turvallisuusviraston on myönnettävä, jollei 10 §:n 1 momentista muuta

johdu, EY-tyyppi hyväksyntä valmistusasiakirjoissa annettujen tietojen mukaisille ajoneuvoille, jos ne täyttävät erityisdirektiivien mukaiset tekniset vaatimukset.

7 §

EY-tyyppi hyväksynnän hakeminen järjestelmälle, osalle ja erilliselle tekniselle yksikölle

Valmistajan on toimitettava järjestelmän, osan tai erillisen teknisen yksikön EY-tyyppi hyväksyntää koskeva hakemus jonkin ETA-valtion tyyppi hyväksyntäviranomaiselle. Suomessa hakemus toimitetaan Liikenteen turvallisuusvirastolle. Jokaisesta hyväksyttävästä tyypestä on toimitettava erillinen hakemus. Hakemukseen on liitettävä sovellettavan erityisdirektiivin mukaiset valmistusasiakirjat. Asiakirjat on annettava tyyppi hyväksyntäviranomaisen käyttöön EY-tyyppi hyväksynnän myöntämis- tai epäämispäivään asti.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu tyyppi hyväksyntä suoritetaan erityisdirektiivien säännösten mukaisesti.

8 §

Hyväksyttävät järjestelmät, osat ja erilliset tekniset yksiköt

Liikenteen turvallisuusviraston on myönnettävä, jollei 10 §:n 1 momentista muuta johdu, EY-tyyppi hyväksyntä valmistusasiakirjoissa annettujen tietojen mukaisille järjestelmille, osille tai erillisille teknisille yksiköille, jos ne täyttävät tyyppi hyväksyntädirektiivin liitteen II B luvussa mainittujen tapaukseen sovellettavien erityisdirektiivien mukaiset tekniset vaatimukset.

9 §

Vaatimusten mukaisuustodistus ja EY-tyyppi hyväksyntämerkki

Vaatimuksen mukaisuustodistuksesta ja EY-tyyppi hyväksyntämerkin käytöstä säädetään ajoneuvolain 41 §:ssä.

Jos EY-tyyppi hyväksyntätodistuksessa on asetettu käyttörajoituksia, valmistajan on toimitettava yksityiskohtaiset tiedot rajoituksista

hyväksytyin järjestelmän, osan tai erillisen teknisen yksikön mukana.

10 §

*Ilmoitukset komissiolle ja muille
ETA-valtioille*

Jos Liikenteen turvallisuusvirasto hylkää 3, 5 tai 7 §:ssä tarkoitetun hakemuksen ajoneuvolain 37 §:n perusteella, sen on viipymättä ilmoitettava päätöksestä ja sen perusteluista komissiolle ja muiden ETA-valtioiden tyyppihyväksyntäviranomaisille.

Liikenteen turvallisuusviraston on kuukauden kuluessa päätöksentekopäivästä toimitettava muiden ETA-valtioiden tyyppihyväksyntäviranomaisille jäljennös jokaisesta antamastaan EY-tyyppihyväksyntätodistuksesta, joka koskee ajoneuvotyypin hyväksymistä, hylkäämistä tai hyväksymisen peruuttamista.

Liikenteen turvallisuusviraston on toimitettava kuukausittain muiden ETA-valtioiden tyyppihyväksyntäviranomaisille luettelo, joka sisältää kaikki tyyppihyväksyntädirektiivin liitteessä IV vaaditut tiedot kyseisen kuukauden aikana myönnettyistä, evätyistä tai peruutetuista järjestelmien, osien tai erillisten teknisten yksiköiden EY-tyyppihyväksynnöistä.

Liikenteen turvallisuusviraston on toimitettava komissiolle ja muille ETA-valtioille vuosittain luettelo 14—16 §:ssä tarkoitetuille ajoneuvotyypeille myöntämistään oikeuksista poiketa yhden tai useamman erityisdirektiivin yhden tai useamman säännöksen soveltamisesta.

11 §

*EY-tyyppihyväksyntäviranomaisista ja
tutkimuslaitoksista ilmoittaminen*

Sosiaali- ja terveysministeriön on ilmoitettava komissiolle ja toisille ETA-valtioille Suomen EY-tyyppihyväksyntäviranomaisen sekä tämän osoite ja vastualueet.

Liikenteen turvallisuusviraston on ilmoitettava komissiolle ja muille ETA-valtioille nimeämiensä tutkimuslaitosten yhteystiedot sekä testausmenettelyt, joiden tekemiseen kukin näistä laitoksista on hyväksytty.

Tutkimuslaitoksille asetettavista vaatimuksista säädetään ajoneuvolain 47 §:ssä.

12 §

Tyyppihyväksynnän muutokset

Jos tyyppihyväksyntää muutetaan sen vuoksi, että ajoneuvo, järjestelmä, osa tai tekninen yksikkö on muuttunut, Liikenteen turvallisuusvirasto saattaa tyyppiä koskevan tietopaketin ja sen hakemiston ajan tasalle saatuaan näistä muutoksista tiedot valmistajalta.

Jos alkuperäistä tyyppihyväksyntää laajennetaan, viranomaisen on annettava todistukselle laajennusnumero, josta käy ilmi laajennuksen peruste ja uudelleenjulkaisun ajan kohta.

Muutokset tietopakettiin ja sen hakemistoon tehdään sekä laajennusnumero annetaan vain, jos suoritettujen testien ja tarkastusten tulokset osoittavat, että tyyppihyväksynnän vaatimukset täyttyvät.

13 §

*Tuotannon vaatimustenmukaisuuteen liittyvät
toimenpiteet ja tyypin vaatimustenvastaisuus*

Jos Liikenteen turvallisuusvirasto on myöntänyt tyyppihyväksynnän, sen on tarpeen mukaan ja tarvittaessa yhteistyössä muiden ETA-valtioiden tyyppihyväksyntäviranomaisten kanssa varmistettava, että tuotannossa olevat ajoneuvot, osat, järjestelmät tai erilliset tekniset yksiköt ovat hyväksytyin tyyppin mukaisia siten kuin ajoneuvolain 45 §:ssä säädetään.

Jos jonkin muun ETA-valtion tyyppihyväksyntäviranomaisen ilmoittaa Liikenteen turvallisuusvirastolle, että Liikenteen turvallisuusviraston hyväksymä ajoneuvo, osa, järjestelmä tai tekninen yksikkö ei ole EY-tyyppihyväksynnän mukainen, Liikenteen turvallisuusviraston on toimittava 1 momentin mukaisesti mahdollisimman nopeasti, kuitenkin viimeistään kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun se sai tiedon ilmoituksesta.

Toimenpiteistä, joihin Liikenteen turvallisuusviraston on ryhdyttävä tyyppin vaatimus-

tenvastaisuuden varalta, säädetään ajoneuvolain 42—44, 44a ja 44b §:ssä.

14 §

Tilapäinen EY-tyyppihyväksyntä ajoneuvotyypeille, järjestelmille, osille tai erillisille teknisille yksiköille

Liikenteen turvallisuusvirasto voi myöntää valmistajan pyynnöstä sellaisen tilapäisen EY-tyyppihyväksynnän ajoneuvotyyppille, järjestelmälle, osalle tai erilliselle tekniselle yksikölle, joka poikkeaa erityisdirektiivin vaatimuksista.

Liikenteen turvallisuusviraston on toimitettava komissiolle ja muille ETA-valtioille 1 momentissa tarkoitettu tilapäinen EY-tyyppihyväksyntää koskeva tyyppihyväksyntätodistus liitteineen sekä asiakirja-aineisto, josta päätöksen perustelut ilmenevät, kuukauden kuluessa hakemuksen saatuaan. Komission käsiteltäviä hakemuksien Liikenteen turvallisuusvirasto tekee hakemusta koskevan lopullisen päätöksen.

Tilapäisen EY-tyyppihyväksynnän on oltava voimassa vähintään kolme vuotta. Tätä tyyppihyväksyntää voidaan jäsenvaltion pyynnöstä jatkaa komission päätöksellä.

Liikenteen turvallisuusviraston on muutettava tässä pykälässä tarkoitettu tilapäinen EY-tyyppihyväksyntä pysyväksi, kun asiasta on annettu uusi erityisdirektiivi ja se on tullut voimaan.

15 §

Piensarjatyypin hyväksyntä ja sarjan viimeisille ajoneuvoille myönnettävät poikkeukset

Liikenteen turvallisuusvirasto voi myöntää valmistajan pyynnöstä erityisestä syystä pieninä sarjoina valmistettaville ajoneuvoille poikkeuksen tämän asetuksen liitteenä olevien erityisdirektiivien mukaisista vaatimuksista, jos poikkeus ei vaaranna työturvallisuutta.

Suomessa rekisteröityjen, myytyjen tai käyttöönotettujen pieninä sarjoina valmistettavien samaan tyyppiin kuuluvien ajoneuvojen vuosittainen määrä saa olla enintään tyyppihyväksyntädirektiivin liitteen V A kohdan taulukon mukainen.

Liikenteen turvallisuusviraston on ilmoitettava pieninä sarjoina valmistettavien ajoneuvojen tyyppihyväksynnöistä komissiolle sekä valmistajan ilmoittamille ETA-valtioille. Jos Liikenteen turvallisuusvirasto saa tällaisen ilmoituksen toisesta ETA-valtiosta, sen on kolmen kuukauden kuluessa päätettävä, hyväksyykö se tällaisen ajoneuvon rekisteröinnin. Jos Liikenteen turvallisuusvirasto hyväksyy rekisteröinnin, sen on samalla päätettävä, kuinka monelle samaan tyyppiin kuuluvalle ajoneuvolle EY-tyyppihyväksyntä sallitaan.

Sarjan viimeisille ajoneuvoille myönnettävistä poikkeuksista säädetään ajoneuvolain 69 §:ssä.

16 §

Erikoiskäyttöön tarkoitettut ajoneuvot

Liikenteen turvallisuusvirasto voi valmistajan pyynnöstä myöntää poikkeuksen yhden tai useamman erityisdirektiivin yhden tai useamman säännöksen soveltamisesta, jos kyse on ajoneuvosta, joka on tarkoitettu käytettäväksi puolustusvoimissa, väestönsuojelu- ja palontorjuntayksiköissä tai järjestyksenpidosta vastaavissa yksiköissä edellyttäen, ettei työturvallisuus vaarannu.

17 §

Rekisteröintiä, myyntiä ja käyttöönottoa koskevat poikkeusmenettelyt

Liikenteen turvallisuusviraston oikeudesta kieltää ajoneuvotyyppin rekisteröinti liikenne- tai työturvallisuuden kohdistuvan vakavan ajoneuvon turvallisuusriskin perusteella säädetään ajoneuvolain 80 ja 81 §:ssä.

Sosiaali- ja terveysministeriön oikeudesta 1 momentissa tarkoitetuista syistä kieltää ajoneuvotyyppin myynti ja käyttöönotto säädetään työsuojelun valvonnasta ja työpaikan työsuojeluyhteistoiminnasta annetussa laissa (44/2006).

Liikenteen turvallisuusvirasto voi kieltää 5 §:ssä tarkoitettujen keskeneräisten ajoneuvojen pysyvän rekisteröinnin, kunnes ajoneuvot valmistuvat, vaikka tällaisten ajoneuvojen myynti on sallittu.

18 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammi-
mikuuta 2011.

Helsingissä 2 päivänä joulukuuta 2010

Peruspalveluministeri *Paula Risikko*

Tällä asetuksella kumotaan traktoreiden,
niiden perävaunujen ja traktoreilla vedettä-
vien vaihdettavissa olevien koneiden EY-
tyyppihyväksynnästä annettu valtioneuvoston
asetus (356/2005).

Hallitussihteeri Tuula Andersin

TRAKTORIN EY-TYYPPIHYVÄKSYNTÄVAATIMUKSET

Traktorin EY-tyyppihyväksyntä suoritetaan seuraavien direktiivien vaatimusten mukaisesti:

neuvoston direktiivi 76/115/ETY moottoriajoneuvojen turvavöiden kiinnityspisteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 81/575/ETY, komission direktiiveillä 82/318/ETY, 90/629/ETY ja 96/38/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2005/41/EY;

neuvoston direktiivi 76/432/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden jarrulaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 82/890/ETY, komission direktiivillä 96/63/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/54/EY;

neuvoston direktiivi 76/763/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden matkustajan istuimia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 82/890/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/54/EY ja komission direktiivillä 2010/52/EU;

neuvoston direktiivi 78/764/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden kuljettajan istuinta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 82/890/ETY, komission direktiiveillä 83/190/ETY, 87/354/ETY ja 88/465/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/54/ETY, komission direktiivillä 1999/57/EY ja neuvoston direktiivillä 2006/96/EY;

neuvoston direktiivi 80/720/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden ohjaustilaa, pääsyä ohjauspaikalle sekä ovia ja ikkunoita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 82/890/ETY, komission direktiivillä 88/414/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/54/EY ja komission direktiivillä 2010/22/EU;

neuvoston direktiivi 86/297/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden voimannottolaitteita ja niiden suojausta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/54/EY;

neuvoston direktiivi 86/298/ETY kapearaiteisten pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden takaosaan kaatumisen varalta asennetuista suojarakenteista, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 89/682/ETY, komission direktiiveillä 2000/19/EY ja 2005/67/EY ja neuvoston direktiivillä 2006/96/EY sekä komission direktiivillä 2010/22/EU;

neuvoston direktiivi 86/415/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden hallintalaitteiden asentamisesta, sijainnista, toiminnasta ja merkitsemisestä sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/54/EY sekä komission direktiivillä 2010/22/EU;

neuvoston direktiivi 87/402/ETY kapearaiteisiin pyörillä varustettuihin maatalous- ja metsätraktoreihin kuljettajan istuimen eteen kaatumisen varalta asennetuista suojarakenteista, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 89/681/ETY, komission direktiiveillä

2000/22/EY ja 2005/67/EY ja neuvoston direktiivillä 2006/96/EY sekä komission direktiivillä 2010/22/EU;

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/25/EY maatalous- ja metsätraktoreiden käyttövoimaksi tarkoitettujen moottoreiden kaasu- ja hiukkaspäästöjen vähentämiseksi toteutettavista toimenpiteistä ja neuvoston direktiivin 74/150/ETY muuttamisesta sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 2005/13/EY ja neuvoston direktiivillä 2006/96/EY sekä komission direktiivillä 2010/22/EU;

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/2/EY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden näkyvyysalueista ja tuulilasinyyhkimistä;

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/57/EY pyörillä varustettuihin maatalous- tai metsätraktoreihin kaatumisen varalta asennetuista suojarakenteista;

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/58/EY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden kytkentälaitteista ja peruutuksesta;

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/59/EY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden taustapeileistä;

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/60/EY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden suurimmasta rakenteellisesta nopeudesta ja kuormalavoista;

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/61/EY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden valaisimien ja merkkivalolaitteiden asennuksesta;

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/63/EY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden tietyistä osista ja ominaisuuksista;

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/64/EY maatalous- ja metsätraktoreiden aiheuttamien radiohäiriöiden poistamisesta (sähkömagneettinen yhteensopivuus);

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/66/EY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden ohjauslaitteista;

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/68/EY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden valaisimien ja merkkivalolaitteiden osan tyyppihyväksynnästä;

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/75/EY pyörillä varustettuihin maatalous- tai metsätraktoreihin kaatumisen varalta asennetuista suojarakenteista (staattiset testit);

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/76/EY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden kuljettajalle kantautuvan äänen tasosta; sekä

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/144/EY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden tietyistä osista ja ominaisuuksista sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 2010/52/EU.

Vuoden 1994 liittymisasiakirjan 29 artiklan ja liitteen I mukaan tyyppihyväksyntänumeroissa Suomea tarkoittaa numero 17.

N:o 1101

Valtioneuvoston asetus**työvälineiden turvallisesta käytöstä ja tarkastamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 9 päivänä joulukuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä,

muutetaan työvälineiden turvallisesta käytöstä ja tarkastamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen (403/2008) 14 §, 20 §:n 3 momentti ja 25 § sekä *lisätään* asetukseen uusi 3 a luku seuraavasti:

14 §

Erityiset pätevyysvaatimukset

Ajoneuvonosturin, jonka nostokyky on yli 5 tonnia, ja torninosturin kuljettajalla on oltava asianmukainen ammattitutkinto tai suoritettuna sen soveltuva osa.

Jos kuormausnosturin kuormamomentti on yli 25 tonnimetriä ja se on tarkoitettu pääasiassa muuhun käyttöön kuin ajoneuvon kuormaamiseen, sen kuljettajalla on oltava asianmukainen ammattitutkinto tai suoritettuna sen soveltuva osa.

Trukin ja henkilönostimen kuljettajalla on oltava sen käyttöön työnantajan kirjallinen lupa. Työnantajan on ennen luvan antamista varmistettava, että kuljettajalla on riittävät kyvyt ja taidot työvälineen turvalliseen käyttämiseen.

Aluehallintovirasto voi erityisistä syistä myöntää työpaikkakohtaisen luvan käyttää tietyn nosturin kuljettajana sitä, jolla ei ole 1 tai 2 momentin mukaista pätevyyttä, jos hänellä on siihen muulla tavoin osoitettu kyky ja taito ja työntekijöiden turvallisuus on varmistettu.

20 §

Nostotyön suunnittelu ja nostolaitteen valinta

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään nostoista, koskee myös henkilöiden nostamista sekä siirtoja ja kuljetuksia nostolaitteella.

25 §

Henkilönostot

Henkilöiden nostaminen on sallittua 3 a luvussa säädetyin poikkeuksin vain siihen tarkoitukseen valmistetulla henkilönostolaitteella.

Teleskooppi- ja nivelpuominostimen henkilönostokorissa työntekijän on käytettävä henkilökohtaisia putoamissuojia.

Ennen riipputelineityön aloittamista riipputelineen kannatusköysien kiinnitysmahdollisuudet ja -tavat sekä köysien sijoitukset on selvitettävä. Riipputelineen kiinnityksen kelpoisuus rakennukseen tai muuhun rakentamiseen on osoitettava luotettavasti.

3 a luku

**Nosturin ja haarukkatrukin käyttö
henkilönostoihin**

25 a §

Poikkeus henkilönostolaitteen käytöstä

Jos henkilöiden nostamiseen valmistetun laitteen tai muun vastaavan työmenetelmän käyttö ei ole suunnitellussa työssä tarkoituksenmukaista tai turvallista, henkilöiden nostamiseen voidaan poikkeuksellisesti käyttää tarviden nostamiseen valmistettua nosturia tai oman voimakoneen avulla liikkuvaa haarukkatrukkia tässä luvussa säädetyn lisäedellytyksin.

25 b §

Käytettävän nosturin ja trukin vaatimukset

Henkilöiden nostamiseen käytettävän nosturin ja trukin tulee olla vakavuudeltaan ja nostokyvyltään turvallinen käyttää. Nosturin suurimman sallitun kuorman tulee olla vähintään kaksinkertainen ja trukin vähintään viisinkertainen henkilönostoissa syntyvään kuormitukseen nähden.

Nosturin nosto- ja laskuliike saa olla enintään 0,5 metriä sekunnissa ja trukin enintään 0,3 metriä sekunnissa.

Nosturin kuormaa kantavissa sylintereissä tulee olla turvalaite, joka paineletkun tai putken rikkoutuessa estää puomin hallitsemattoman liikkeen ja puomiston vaarallisen laskeutumisen. Trukissa on hydraulikassa tapahtuvan häiriön tai vikaantumisen varalta oltava turvalaite, joka estää nostokorin putoamisen tai rajoittaa putoamisnopeuden riittävän hitaaksi.

25 c §

Henkilönostokoria koskevat vaatimukset

Henkilönostokorin tulee olla suunniteltu ja valmistettu henkilönostoihin.

Nostokorin kiinnityksen käytettävään nosturiin tai truckiin tulee olla luotettava. Kuormaustururissa nostokori on kiinnitettävä nostopuomiin. Yksinomaan nosturin nosto-

köyden varassa olevan nostokorin kannatus on varmistettava erillisellä nostokoneistolla tai turvalaitteella.

Nostokoriin tulee olla turvallinen pääsy. Tarvittaessa koriin ja korista nousemista varten on oltava askelmat ja kädensijat. Korissa on oltava merkityt kiinnityspisteet henkilökohtaisten putoamissuojainten kiinnitykseen. Putoamissuojainten valinnasta ja käytöstä säädetään erikseen.

Nosturin nostopuomiin ja nostokorkeudeltaan yli kuuden metrin truckiin kiinnitettävässä henkilönostokorissa tulee olla hätäpysäytin.

Nostokorissa on oltava selvä merkintä nostokorin suurimmasta sallitusta kuormituksesta ja henkilömäärästä.

25 d §

Nostotyötä koskevat vaatimukset

Jos kuljettajan ja nostokorissa työskentelevän henkilön välillä ei ole jatkuvasti riittävää näköyhteyttä, yhteydenpito on varmistettava viestintävälineillä. Torninosturin ohjaamo on tällöin varustettava nosturikameralaitteistolla. Nostotyön ohjauksessa käytettävän radiopuhelimen kanavat tulee olla suljettu muulta radioliikenteeltä.

Nosturilla tai trukilla ei saa henkilönoston aikana nostaa muuta kuormaa. Henkilönostokorissa saa työntekijän mukana olla kuitenkin henkilökohtaiset työvälineet ja tarvikkeet, joista ei aiheudu vaaraa nostotyön turvallisuudelle.

Ajoneuvo- ja kuormaustururin tukijalat on noston ajan oltava tukiasennossa.

Jos nostokorissa on henkilö, truckia saa siirtää alustallaan vain nostokorin ollessa alasennessa. Siltä osin kuin työn tarkoituksenmukainen tai turvallinen tekeminen edellyttää truckia voidaan kuitenkin vähäisessä määrin siirtää myös korin ollessa ylhäällä, jos voidaan varmistaa, ettei korissa oleva henkilö voi siirron aikana pudota, joutua puristuksiin tai muuhun tapaturman vaaraan. Koriin ei saa nousta tai siitä poistua korin ollessa ylhäällä, ellei se ole työn turvallisen suorittamisen kannalta välttämätöntä.

25 e §

Kuljettajaa koskevat vaatimukset

Kuljettajan on päivittäin ennen nostotyön aloittamista tarkistettava nostokorin kiinnitys ja nostolaitteen turvallinen toimintakunto.

Kuljettajan on nostotyön ajan oltava nosturin ja trukin ohjaamossa tai hallintalaitteiden välittömässä läheisyydessä. Hänen on jatkuvasti seurattava henkilönostokorin liikkeitä.

Siltä osin kuin kuljettajalta ei edellytetä 14 §:ssä säädettyä erityistä pätevyyttä, hänellä tulee olla tässä luvussa tarkoitetun nosturin käyttämiseen erillinen työnantajan kirjallinen lupa.

25 f §

Nostolaitteen ja nostokorin toimintakunnon varmistaminen

Työnantajan on tarkastettava ja varmistettava henkilönostoihin käytettävän trukin vakavuus ja käyttöturvallisuus ennen ensimmäistä käyttöönottoa ja turvallisuuteen vaikuttavan muutoksen jälkeen. Tarkastus on uusittava vähintään vuoden kuluessa edellisestä tarkastuksesta.

Työnantajan on tarkastettava henkilönostokori ja varmistettava nostokorin kiinnitys ennen ensimmäistä käyttöönottoa ja turvallisuuteen vaikuttavan muutoksen jälkeen. Tarkastus on uusittava vähintään vuoden kuluessa edellisestä tarkastuksesta.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011.

Helsingissä 9 päivänä joulukuuta 2010

Sosiaali- ja terveysministeri *Juha Rehula*

Neuvotteleva virkamies Antti Posio

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1102

Valtioneuvoston asetus

henkilönostoista nosturilla ja haarukkatrukilla annetun valtioneuvoston päätöksen kumoamisesta

Annettu Helsingissä 9 päivänä joulukuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä, säädetään:

1 §
Tällä asetuksella kumotaan henkilönostoista nosturilla ja haarukkatrukilla annettu valtioneuvoston päätös (793/1999).

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011.

Helsingissä 9 päivänä joulukuuta 2010

Sosiaali- ja terveysministeri *Juha Rehula*

Neuvotteleva virkamies Antti Posio

Neuvoston direktiivi 95/63 EY; EYVL N:o L 335, 30.12.1995, s. 28

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 1099—1102, 2 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2010

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904